

УДК 34.342

DOI 10.33244/2521-1196.15.2019.143-151

Т. Б. Шолкова,
к.ю.н., доцент,
Університет ДФС України
ORCID ID 0000-0003-1359-287X

ПОНЯТТЯ ТА ЗНАЧЕННЯ УПРАВЛІННЯ ПУБЛІЧНИМИ ФІНАНСАМИ

Статтю присвячено визначенню такого методу фінансової діяльності держави, як управління публічними фінансами, окресленню його специфічних ознак, принципів його застосування, встановленню спільних та відмінних рис методу управління публічними фінансами у фінансовому праві з управлінням в адміністративному праві та державним управлінням з метою кращого розуміння правової природи цих процесів.

Ключові слова: фінансова діяльність держави, публічні фінанси, публічні фонди коштів, управління публічними фінансами.

Т. Б. Шолковая. Понятие и значение управления публичными финансами

Статья посвящена определению такого метода финансовой деятельности государства, как управление публичными финансами, обрисовке его специфических признаков, принципов его применения, установлению общих и отличительных характеристик метода управления публичными финансами в финансовом праве по сравнению с управлением в административном праве и государственным управлением с целью лучшего понимания правовой природы этих процессов.

Ключевые слова: финансовая деятельность государства, публичные финансы, публичные фонды средств, управление публичными финансами.

Метою цієї публікації є дослідження поняття управління публічними фінансами, з'ясування його ролі у процесі здійснення фінансової діяльності держави та значення у контексті розвитку фінансового права.

Для досягнення поставленої мети у статті здійснюється дослідження поняття «управління публічними фінансами», співвідношення із суміжними категоріями та поняттями, розгляд управління публічними фінансами як методу фінансової діяльності держави, з'ясування ролі управління публічними фінансами у процесі здійснення фінансової діяльності держави, виокремлення місця інституту управління публічними фінансами в системі фінансового права.

Постановка завдання. Сучасний етап функціонування публічних фінансів можна охарактеризувати як такий, що охоплює процеси модернізації способів накопичення, розподілу, перерозподілу, використання публічних фондів коштів та безпосередній контроль за цими процесами, оскільки відбувається в умовах незалежності України та розбудови її економіки на ринкових засадах. Питання необхідності управління публічними фінансами постає у контексті проведення успішних бюджетної та податкової

реформ. Ефективність бюджетного та податкового менеджменту, а саме обраних способів та засобів безпосереднього впливу на учасників фінансових правовідносин, прийомів з управління наявним фінансовим капіталом, реалізація прагнення його примножувати та досягати державою поставлених цілей, безумовно, залежить від прийнятих актів та застосовної практики у сфері публічних фінансів. При цьому ключовим моментом є визначення самих публічних фінансів як сукупності відносин, що виникають з приводу накопичення, розподілу, перерозподілу, використання державних фінансів та фінансів органів місцевого самоврядування, а також безпосереднього контролю за цими процесами.

Аналіз останніх публікацій. Проблематика управління публічними фінансами виявилася цікавою для плеяди відомих фахівців фінансового права, зокрема Л. Воронової, Е. Дмитренко, О. Макух, А. Монаєнка, О. Музики-Стефанчук, А. Нечай, Н. Пришви й інших, хоча здебільшого вчені розглядали питання фінансової діяльності держави взагалі. Функцію управління, притаманну органам державної влади у контексті здійснення ними публічного адміністрування, досліджували В. Авер'янов, Ю. Битяк, Т. Коломоєць, В. Колпаков, Р. Мельник, О. Рябченко, І. Шопіна та ін.

Результати дослідження. У контексті суттєвого переосмислення теоретичних знань про забезпечення функціонування публічних фінансів принципово новим для науки фінансового права є надання державному управлінню публічними фінансами на ряду з іншими значення методу фінансової діяльності держави [1, с. 159]. Крім того, є підстави вважати, що система фінансово-правових відносин розширилася за рахунок формування нового інституту – інституту державного управління публічними фінансами, що об'єднав однойменні суспільні відносини. Предметом цього інституту виступають взаємопов'язані норми права, що покликані врегулювати суспільні відносини, що виникають з приводу державного управління публічними фінансами.

Як вказується С. Клімовою, управління публічними фінансами – це передусім складова частина управління економікою. Його здійснює спеціальний апарат за допомогою специфічних прийомів і методів [2, с. 84]. Незважаючи на те, що вона розглядає управління публічними фінансами як вид управлінських відносин, учена визнає взаємозв'язок цього поняття з терміном «фінансова діяльність держави», який широко використовує і наука фінансового права. Зокрема, А. Монаєнко вказує, що фінансова діяльність «...здійснюється на основі фінансової політики через посередництво фінансово-правових і фінансово-планових актів; суб'єктами фінансової діяльності є органи державної влади та управління; фінансова діяльність держави полягає у формуванні, розподілі, витратах публічних фінансів і контролі за ними; метою її є публічні (суспільні) потреби» [3, с. 162].

Таким чином, фінансова діяльність держави є складною категорією, що може бути як процесом з управління фінансами, так і самим об'єктом управлінського впливу. У літературі можна віднайти позицію, за якої фінансова діяльність держави та фінансове управління, по суті, є тотожними поняттями. Особливо коли йдеться про організацію грошового обігу в державі та управління публічними фондами коштів.

Розглядаючи фінансову діяльність як сукупність вчинюваних процедур, безпеліційно можна зазначити про наявність у переважній більшості з них управлінського начала. Здійснюючи через публічні фінанси розподільчу функцію, держава за допомогою права визначає основи формування публічних фондів коштів, а потім і їх перерозподіл та використання. Про фінансово-правові відносини щодо управління публічними грошовими

фондами свідчила А. Нечай на сторінках свого монографічного дослідження, пояснюючи процес управління фінансами через функціонування публічних накопичувальних фондів, а саме ефективну організацію інвестування тимчасово вільних коштів для їх примноження та отримання пасивного прибутку (інвестиційного доходу), який потім можна використати суб'єктами-бенефіціарами [4, с. 90].

Незважаючи на те, що термін «публічні фінанси» і досі не є представленим в енциклопедичних словниках, у доктринальних джерелах спроби його розтлумачити не припиняють з'являтися. Н. Пришва до публічних фінансів підходить як до сукупності суспільних економічних відносин, які спрямовані на формування, розподіл і використання публічних фондів коштів, необхідних для безперебійного функціонування як держави загалом, так і її територіальних утворень, задоволення публічного інтересу [5, с. 22]. Уже згадувана у дослідженні відома українська вчена А. Нечай публічні фінанси розглядає як «суспільні правовідносини, які пов'язані із задоволенням усіх видів публічного інтересу і виникають у процесі утворення, управління, розподілу (перерозподілу) та використання публічних фондів коштів» [6, с. 24]. А на думку О. Ніщимої, вони зводяться до сукупності економічних, виробничих або грошових відносин, що виникають під час розподілу національного доходу (сукупного суспільного продукту) та мають за мету формування й використання централізованих і децентралізованих фондів грошових коштів [7, с. 22].

Поняття «публічні фінанси» виявляється доволі широким живаним представниками європейської фінансової (економічної) думки та української національної наукової школи фінансів. Констатуючи багатоаспектність поняття «публічні фінанси», Т. Куценко підходить до його розуміння з матеріальної точки зору та наочно зображає різновиди (традиційні, «оновлені» і нові) та складові (центральні й муніципальні) публічних фінансів [8, с. 64–65].

У царині досліджень державного управління публічні фінанси трактуються як система формування, розподілу та використання фондів грошових коштів, призначених для забезпечення діяльності державних і муніципальних органів влади [9, с. 168]. І як влучно зауважує А. Ковальчук, фактична історія фінансового права містить безліч прикладів, коли фінансово-правові відносини помилково належали до інших галузей права (цивільного, господарського, адміністративного тощо) [10, с. 16]. До того ж, історично так склалося, що управлінська діяльність щодо предмета фінансового права є досить дотичною до фінансової діяльності держави, оскільки відбувається одночасно як управління фінансами, так і щодо мобілізації, розподілу, перерозподілу, використання та контролю фінансів у різних сферах суспільного життя.

Новою та цікавою для наукового пізнання можна вважати позицію щодо поняття адміністрування у фінансовій царині. Зокрема, фінансове адміністрування і менеджмент суб'єктів господарювання розглядають як «...види управлінської діяльності, що передбачають прийняття фінансових рішень щодо управління формуванням, розподілом і використанням фінансових ресурсів...» [11, с. 173]. З цього слідує, що поняття «фінансове адміністрування і менеджмент» має особливі змістовні характеристики, що відрізняє його від публічного адміністрування (або управління). На доцільність запровадження в науковий обіг терміна «бюджетне адміністрування» наголошує В. Костицький виходячи з поєднання в ньому всіх притаманних явищу адміністрування властивостей та функцій. Учений вважає за доцільне розглядати бюджетне адміністрування в широкому розумінні

як систему управління бюджетним процесом та управління економікою і соціально-культурною сферою в суспільстві за допомогою державного бюджету, а у вузькому – як систему управління бюджетним процесом, що визначений Бюджетним кодексом України [12, с. 112].

Між окремими галузями знань як існують, так і не існують чітко визначені межі. Це дозволяє комплексно підійти до вирішення певної проблеми, розглядаючи її під різним кутом зору. Перш за все варто зосередити свою увагу на предметі дослідження. І у випадку розгляду управління публічними фінансами, використовуючи інструментарій галузі фінансового права, потрібно свідчити про специфічний метод діяльності держави та органів місцевого самоврядування щодо мобілізації, розподілу, перерозподілу, використання публічних фінансів та контролю за цими процесами. Якщо вважати, що метод – це є шлях досягнення поставленої цілі, то управління публічними фінансами є діяльністю держави та органів місцевого самоврядування щодо належного функціонування публічних фондів коштів та грошово-кредитної системи. У контексті розгляду управління публічними фінансами як управлінської діяльності йдеться про забезпечення злагодженості функціонування двох окремих складових: органів фінансової діяльності держави та форм і методів управління публічними фінансами.

Не приховуючи значний науковий інтерес до фінансово-правової компаративістики, О. Козирін, розглядаючи фінансово-правові інститути зарубіжних країн, представляє результати такого дослідження як особливості управління публічними фінансами в різних країнах [13]. Учений ототожнює фінансову діяльність держави та органів місцевого самоврядування з процесом управління публічними фінансами і розглядає порядок регламентації окремих різновидів фінансово-правових відносин один за одним.

Згадавши вже порівняльний метод дослідження, не можна оминати зарубіжний досвід управління фінансовою діяльністю держави, який у науковій літературі подається через систему уповноважених суб'єктів та їхню компетенцію. Наведемо декілька прикладів, зокрема, характерною рисою управління фінансовою діяльністю у Франції, як вказує М. Шостаковський, є те, що в цій державі функціонує велика кількість органів, до компетенції яких віднесено здійснення безпосередньої фінансової політики та фінансового контролю. Однак те, що таке управління здійснюється вищими органами державної влади, є особливістю управління фінансовою діяльністю у Франції [14, с. 59]. Тут, вказується дослідником, крім Міністерства економіки, фінансів та бюджету, працює адміністративне інспектування, здійснюване Генеральною інспекцією фінансів, Генеральною інспекцією адміністрації, Генеральною інспекцією соціальних справ. Н. Мельничук називає ще такі здійснювані органами управління фінансовою діяльністю держави, як комісія фінансів, економіки та планування (Національна асамблея) і Комісія фінансового та бюджетного контролю (Сенат), Комісія фінансової прозорості політичного життя [15, с. 58]. У США органи управління фінансовою діяльністю держави наділені автономністю та самостійністю у здійсненні фінансової та податкової політики. Система органів управління фінансовою діяльністю держави включає Міністерство фінансів (Казначейство), Адміністративно-бюджетне управління при Президентові, Головне контрольно-ревізійне управління. Особливістю управління фінансами у США є те, що в цій країні управління фінансами розподілено між двома державними органами: Міністерством фінансів та Митною службою і Бюро алкогольних напоїв, тютюнових виробів та вогнепальної зброї [16]. Процедуру регламентації управління публічними фінансами запроваджено

у Федеративній Республіці Німеччина, у якій в Основному Законі від 1949 року виділено в окремий розділ «Фінанси» питання, пов'язані з поводженням з публічними фінансами, неможливістю використання їх в антинародних, негуманних інтересах та необхідності виконання завдань поліпшення добробуту і благополуччя всього населення країни [2, с. 87].

Таким чином, враховуючи проведений аналіз наукових досліджень, можна стверджувати, що управління публічними фінансами розглядається як:

1) безпосередньо управлінська діяльність і цілеспрямований вплив держави на процеси мобілізації, розподілу, перерозподілу та використання публічних фінансів через діяльність органів державної влади та в межах визначених законом повноважень органів місцевого самоврядування (державне управління);

2) забезпечення органами виконавчої влади й органами місцевого самоврядування державної політики у сфері мобілізації, розподілу, перерозподілу та використання публічних фінансів (адміністративне право);

3) фінансова діяльність публічних фондів коштів, що відбувається завдяки реалізації своїх повноважень публічними суб'єктами фінансово-правових відносин (або ж відносин у сфері фінансової діяльності держави) та проявляється у визначенні розміру необхідних публічних фінансів, безпосередньо фінансуванні видатків, аналізу досягнутого результату на предмет ефективності та майбутнього планування фінансової діяльності держави (фінансове право).

У запропонованому визначенні були вміщені окремі характеристики управління публічними фінансами як методу фінансової діяльності держави. Також учені виділяють такі ознаки управління фінансами:

- об'єктивний характер відносин;
- системний характер (відносини існують у відповідній системі, де чітко визначені всі елементи, такі як суб'єкт та об'єкт відносин);
- цілеспрямований вплив з метою упорядкування (правового врегулювання відносин, що виникають, змінюються та припиняються у сфері місцевих фінансів);
- наявність прямого та зворотних зв'язків;
- циклічний характер [17, с. 21–22].

На основі проведеного аналізу до окреслених ознак можна додати ще специфічні ознаки, які безпосередньо характеризують метод управління та відмежовують управління публічними фінансами:

- використовується виключно у сфері фінансової діяльності органів держави та органів місцевого самоврядування;
- суб'єктом управління є публічні уповноважені органи держави та адміністративно-територіальної одиниці;
- об'єктом управління виступають виключно фінансові ресурси (централізовані та децентралізовані фонди грошових коштів, грошові кошти, цінні папери тощо);
- вплив суб'єкта на об'єкт відбувається виключно завдяки використанню методу владних приписів (прийняття нормативно-правових актів імперативного, а в деяких випадках, диспозитивного характеру);
- наявність чітко визначеної мети, яка виражається у досягненні бажаного економічного ефекту від функціонування фінансових ресурсів (максимального результату за рахунок мінімального вкладення ресурсів);

– виявлення фінансових резервів, у тому числі скритих, та забезпечення їхнього ефективного використання з метою отримання додаткового пасивного прибутку;
– дієвий публічний фінансовий контроль на всіх стадіях функціонування грошових фондів (формування, розподілу, використання) фінансових ресурсів та руху грошових коштів.

Висновки. Таким чином, реформи, які сьогодні відбуваються в усіх сферах суспільного життя, не оминають публічну фінансову сферу. Це, безумовно, пов'язано з тим, що фінансові ресурси, які зосереджені у публічних фінансових фондах коштів, є основою і необхідною умовою існування держави як самостійного територіального утворення. Глобалізація процесів у публічному секторі, їх діджиталізація, посилення міжнародного співробітництва, дефіцит ресурсів, у тому числі фінансових, спонукають до пошуків нових та ефективних методів забезпечення функціонування публічних фондів грошових коштів, руху фінансових ресурсів і розвитку публічної фінансової діяльності. Ці всі процеси викликають появу нових об'єктів правового регулювання, а отже, і зумовлюють необхідність правової регламентації нових суспільних відносин. Проведене нами дослідження та виявлені ознаки дозволили сформулювати визначення такого методу фінансової діяльності, як «управління». Управління публічними фінансами – це прийняття нормативно-правових актів уповноваженими органами фінансової діяльності держави щодо спрямування, координації руху грошових коштів та інших фінансових ресурсів, функціонування централізованих та децентралізованих грошових фондів і здійснення контролю з метою забезпечення ефективності під час досягнення конкретних поставлених цілей у сфері публічної фінансової діяльності для максимального задоволення публічного інтересу населення.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Шолкова Т. Б. «Управління» як метод фінансової діяльності держави / Т. Б. Шолкова // Міжнародний юридичний вісник: актуальні проблеми сучасності (теорія та практика). – 2017. – № 1 (5). – С. 158–165.
2. Клімова С. М. Управління публічними фінансами як складова реформи державного управління в Україні / С. М. Клімова // Держава та регіони. Серія : Право. – 2016. – № 3 (53). – С. 84–89.
3. Монаєнко А. О. Фінансова діяльність держави як категорія фінансового права / А. О. Монаєнко // Право України. – 2010. – № 9. – С. 162–171.
4. Нечай А. А. Проблеми правового регулювання публічних фінансів та публічних видатків / А. А. Нечай. – Чернівці : Рута, 2004. – 264 с.
5. Пришва Н. Ю. Публічні доходи: поняття та особливості правового регулювання / Н. Ю. Пришва. – К. : КНТ, 2008. – 200 с.
6. Нечай А. А. Правові проблеми регулювання публічних видатків у державі : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня кандидата юридичних наук / А. А. Нечай. – Київ, 2005. – 45 с.
7. Ніщимна С. О. Принципи публічної фінансової діяльності в бюджетній сфері : дис. ... на здобуття наук. ступеня доктора юридичних наук / С. О. Ніщимна. – Київ, 2014. – 411 с.
8. Куценко Т. Ф. Публічні фінанси в Україні: зміст та структура з урахуванням сучасних тенденцій розвитку / Т. Ф. Куценко // Економіка та держава. – 2016. – № 6. – С. 62–66.

9. Вдовенко С. М. Проблеми та перспективи формування сучасної системи публічних фінансів в Україні / С. М. Вдовенко, Ю. В. Шульга // Науковий вісник ЧДІЕУ. – 2012. – № 2 (14). – С. 166–170.
10. Ковальчук А. Фінансове право: проблеми утвердження та ефективного застосування / А. Ковальчук // Публічне право. – 2017. – № 1 (25). – С. 10–16.
11. Кнейслер О. В. Фінансове адміністрування і менеджмент у системі управління фінансами суб'єктів господарювання / О. В. Кнейслер, Н. І. Налукова // Наукові записки Нац. ун-ту «Острозька академія». – 2013. – Вип. 24. – С. 169–173.
12. Костицький В. В. Бюджетне адміністрування в системі управління державними фінансами / В. В. Костицький // Вісник господарського судочинства. – 2006. – № 5. – С. 110–115.
13. Козырин А. Н. Финансовое право и управление публичными финансами в зарубежных странах / А. Н. Козырин. – М. : ЦППИ, 2009. – 182 с.
14. Шостаковський М. Л. Особливості управління фінансовою діяльністю в зарубіжних країнах / М. Л. Шостаковський // Право та інновації. – 2016. – № 3 (15). – С. 58–62.
15. Мельничук Н. Ю. Тенденції управління фінансами Франції / Н. Ю. Мельничук // Актуальные проблемы современной науки : сб. тез. науч. работ IV Междунар. науч.-практ. конф. (Москва – Будапешт – Вена, 29 дек. 2015 г.). – Междунар. науч. центр, 2015. – 104 с.
16. Фінанси зарубіжних країн : навч. посіб. / Т. О. Кізіма, Н. Я. Кравчук, В. П. Горин та ін. ; за ред. О. П. Кириленко. – Тернопіль : Екон. думка, 2013. – 287 с.
17. Фінансове право : підручник для студ. вищих навч. закл. / уклад. О. М. Бандурка та ін. ; відп. ред. О. П. Гетманець. – Х. : Еспада, 2008. – 416 с.

REFERENCES

1. Sholkova, T. B. (2017), «Management» as a method of financial activity of the state», *Mizhnarodnyu yurydychnyy visnyk: aktual'ni problemy suchasnosti (teoriya ta praktyka)*, No 1 (5), pp. 158–165.
2. Klimova, S. M. (2016), «Public finance management as a component of public administration reform in Ukraine», *Derzhava ta rehiony*, No 3 (53), pp. 84–89.
3. Monayenko, A. O. (2010), «Financial activity of the state as a category of financial law», *Pravo Ukrayiny*, No 9, pp. 162–171.
4. Nechay, A. A. (2004), *Problemy pravovoho rehulyuvannya publichnykh finansiv ta publichnykh vydatkiv [Problems of legal regulation of public finances and public expenditures]*, Ruta, Chernivtsi.
5. Pryshva, N. Yu. (2008), *Publichni dokhody: ponyattya ta osoblyvosti pravovoho rehulyuvannya [Public revenues: concepts and features of legal regulation]*, KNT, Kiev.
6. Nechay, A. A. (2005), *Pravovi problemy rehulyuvannya publichnykh vydatkiv u derzhavi: avtoreferat dysertatsiyi na zdobuttya naukovoho stupenya kandydata yurydychnykh nauk [Legal problems of regulation of public expenditures in the state]*, Kiev.
7. Nishchymna, S. O. (2014), *Pryntsypy publichnoyi finansovoyi diyal'nosti v byudzhetniy sferi: dysertatsiya na zdobuttya naukovoho stupenya doktora yurydychnykh nauk [Principles of public financial activity in the public sector]*, Kiev.
8. Kutsenko, T. F. (2016), «Public Finance in Ukraine: Content and Structure with Current Trends», *Ekonomika ta derzhava*, No 6, pp. 62–66.

9. Vdovenko, S. M. & Shul'ha, Yu. V. (2012), «Problems and prospects of formation of a modern public finance system in Ukraine», *Naukovyy visnyk CHDIEU*, No 2 (14), pp. 166–170.
10. Koval'chuk, A. (2017), «Financial law: problems of approval and effective application», *Publichne pravo*, No 1 (25), pp. 10–16.
11. Kneysler, O. V. & Nalukova, N. I. (2013), «Financial administration and management in the financial management system of business entities», *Naukovi zapysky Nats. un-tu «Ostroz'ka akademiya»*. Vol. 24, pp. 169–173.
12. Kostyts'kyy, V. V. (2006), «Budget administration in the system of public finance management» *Visnyk hospodarskoho sudochynstva*, No 5, pp. 110–115.
13. Kozyrin, A. N. (2009), *Finansovoye pravo i upravleniye publichnymi finansami v zarubezhnykh stranakh* [Financial Law and Public Finance Management in Foreign Countries], CPPI, Moscow.
14. Shostakovs'kyy, M. L. (2016), «Features of financial activity management in foreign countries», *Pravo ta innovatsiyi*, No 3 (15), pp. 58–62.
15. Melnychuk N. Yu. (2015) «Trends in financial management France» *Aktualnyye problemy sovremennoy nauki: sbornik tezisov nauchnykh rabot IV Mezhdunarodnoy nauchno-prakticheskoy konferentsii* [Actual problems Modern Science: collections of works tezysov of the Scientific Mezhdunarodnoy IV scientific conference'15], *Mezhdunarodnyy nauchnyy tsentr, Moskva–Budapesht–Vena*, December 29 [In Ukr.].
16. Kizyma, T. O. & Kravchuk, N. Ya. & Horyn, V. P. et al. (2013), *Finansy zarubizhnykh krayin* [Finances of foreign countries], O. P. Kyrylenko (Ed.), Ekon. dumka, Ternopil.
17. Bandurka, O. M. et al. (2008), *Finansove pravo* [Financial Law], O. P. Hetmanets' (Ed.), Espada, Kharkiv.

T. B. Sholkova. The concepts and importance of management of public finance

The article is devoted to the definition of such method of state financial activity as management of public finance, the outline of its specific features, the principles of its application, the establishment of general and distinctive features of the management of public finance method in financial law with management in administrative law and public administration in order to better understand the legal nature of these processes.

Investigating this concept, we came to the conclusion that management of public finance, as a method of financial activity of the state in financial law, has specific features that distinguish it from management in administrative law and from public administration, they include:

- used exclusively in the sphere of financial activity of state and local self-government bodies;*
- the subject of management is the public authorized bodies of the state and the administrative-territorial unit;*
- the object of management is exclusively financial resources;*
- the influence of the subject on the object is exclusively due to the use of the power of prescription method;*
- the existence of a well-defined goal, which is expressed in achieving the desired economic effect from the functioning of financial resources;*
- identifying financial reserves, including hidden ones, and ensuring that they are effectively used to generate additional passive income;*
- effective public financial control at all stages of the functioning of monetary funds of financial resources and cash flow.*

Thus, a definition of such a method of financial activity as “management” can be formulated on the basis of conducted research and identified characteristics. Management of public finances is the adoption of legal acts by the authorized bodies of financial activity of the state in the direction, coordination of movement of funds and other financial resources, functioning of centralized and decentralized funds and exercising control in order to ensure efficiency in achieving specific set goals in the sphere of public financial activity for the maximum satisfaction of the public interest of the population.

Key words: *financial activities of the state, public finance, public funds, management of public finance.*

Стаття надійшла до редакції 18 листопада 2019 року